

Kulkurit

Kouvola Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen jäsenjulkaisu 2023

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen
jäsenjulkaisu 2023

Sisällys

- s. 3 Alkuvuosi 2023
- s. 4 Kissojen hammasongelmat
- s. 6 Veljekset Tatti
- s. 8 Lemmikin kanssa autossa ja kävelyllä
- s. 10 Olivian kotiutumisen kuulumisia
- s. 11 In memoriam
- s. 12 Kissan kokoinen aukko
- s. 12 Kesälomakausi ja lemmikki

Kulkurit
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry:n
27. perättäinen vuosijulkaisu.

Yhteystiedot
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry
Puistolantie 9, 45610 KORJA

Puhelinnumero arkisin 9-15
Talteenotto asiat 8-16
Viikonloppu ja pyhät 8-14
040 821 554

www.ksey.net
kseyry@gmail.com

Toimittanut: KSEY ry:n hallitus
Graafinen suunnittelu, taitto: Suvi Ekholm
suvi.ekholm@gmail.com
Painatus: Digitaalipaino Seppo Talja Oy
Painos: 1 000 kpl

Kuvassa: Usva ja Repe
Kuvaaja: Susanna Katajala - Studiosusannamaria

**TAIDETUPA PIKKUSELMA,
GALLERIA PATO JA PATO KLUBI
KUUSANKOSKEN TAIDERTUOKISSA**

www.taidetupapikkuselma.com

ALKUVUOSI 2023

Alkuvuosi on ollut yhdistykselle haasteellinen kohonneiden kustannusten vuoksi. Talvikuukausina sähkölaskut ovat olleet yli 1000 euroa/kk, vaikka eläintalolle on hankittu kaksi ilmalämpöpumppua. Onneksi mennään kesää kohden ja sähkön kulutus sekä hinta laskevat.

Eläintaloa on kunnostettu paljon parin viime vuoden aikana. Tänä vuonna on tarkoitus kunnostaa toimisto- ja varastotiloja. Lisäksi eläintalon jätteiden lajitteluun on panostettu alkuvuonna, jotta voidaan lisätä jätteiden hyötykäyttöä ja vähentää ympäristöongelmia. Tehokas jätteiden lajittelu alentaa jätemaksuja ja tuo säästöjä.

Parin koronavuoden jälkeen eläintalolla on pystytty järjestämään avoimia ovia kuukausittain. Kotihoitajille järjestettiin tapaaminen 16.4.2023. Tapaamiseen osallistui melkein puolet kotihoitajista. Kotihoidossa on noin kolmannes yhdistyksen kissoista. Pentueet ja yksittäiset kissanpennut pyritään sijoittamaan suoraan kotihoitoon. Kotihoito on turvallisinta kissanpennuille ja pentueille. Osa kotihoitajista ottaa pentueita hoitoon, osa arkoja kissoja tai senioreita.

Parin vuoden aikana yhdistyksen toimintaan on tullut mukaan paljon uusia vapaaehtoisia erityisesti eläintalon hoitovuoroihin. Toukokuussa järjestetään vapaaehtoisille tapahtuma, jossa käydään läpi eläintalon asioita ja tutustutaan toisiimme.

Vaikka kissojen määrä on vähentynyt huippuvuosien 650 kissasta vähän yli 400 kissaan vuodessa, ovat eläinlääkärikustannukset kasvaneet tuplasti. Eläinlääkärien palkkiot ovat kasvaneet kohonneiden kustannusten vuoksi, mutta myös siksi, että lemmikkejä tutkitaan entistä enemmän. Erityisesti kissojen hammashoidot ovat hintavia. Yhdistys käyttää joka kolmannen aikuisen kissan hammashoidossa. Kolmasosa on hammaskiven poistoja ja loput hampaiden poistoja. Viime vuonna kissojen hammashoitojen kulut olivat noin 20 000 euroa.

Yhdistys suosittelee ottamaan kissoille ja koirille vakuutuksia, koska monet hoitotoimenpiteet ovat lemmikille arvokkaita ja tulevat usein yllätyksenä omistajille. Kohonneiden kustannusten vuoksi yhdistys joutuu nostamaan eläinmaksujen hintoja 1.5.2023 alkaen.

Viime vuonna yhdistykselle tuli kaksi isoa tyhjennyspaikkaa. Toisesta paikasta on tullut 40 kissaa ja toisesta 30 kissaa. Vielä tämän vuoden puolella yhdistys on hakenut toisesta tyhjennyspaikasta viisi kissaa. Nyt paikka on saatu tyhjäksi ja suurin osa kissoista on saatu uusiin koteihin. Toivottavasti tyhjennyspaikkojen aika olisi tänä vuonna historiaa, eikä isoja kissalaumoja enää löytyisi. Huhtikuun loppuun mennessä talteenottoon ei ole tullut yhtään kissanpentua. Nykyään kissanpentuja löytyykin lähinnä loppukesästä ja yhdistys luovuttaa pääsääntöisesti kissanpennut loppuvuonna.

Aurinkoista kesän odotusta!

Heidi Saarikko
Taloudenhoitaja

Metsäkulman Eläintuhkaus & Eläinpalvelut

- Koulutuksia ja kursseja
- Verkkokauppa; Lemmikkieläintuotteita, riistaleluja
- Yksilölliset eläintuhkauspalvelut kaikenkokoisille eläimille

Nurmipolku 68, 47490 MANKALA(Iitti) puh. 040-5129269
Tukenanne eläimen koko elinkaaren on metsakulman.com

Kissojen hammasongelmat

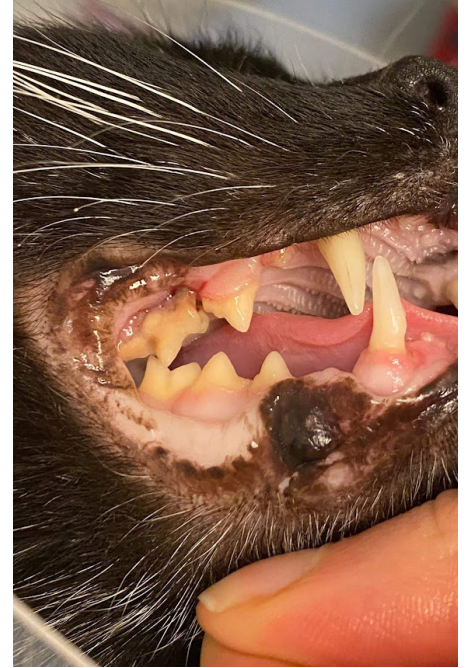
Kissojen hammasongelmat ovat hyvin yleisiä niin kotikissoilla kuin ulkona yksin tai populaatioissa elävillä kissoilla. Hampaisiin muodostuu helposti hammaskiveä, joka aiheuttaa ien- ja suutulehdusta. Tämä voi johtaa hampaiden juurien tulehtumiseen, jolloin hampaat tulisi välittömästi poistaa, koska ne ovat todella kipeät. Kissa tuntee aivan samalla tavalla kipua suussa kuin ihminen, jolla on tulehtunut hammas. Kissat eivät vain helposti näytä suun alueen kipuja juuri millään tavalla eivätkä yleensä edes ruokahalun muutoksilla. Siksi kissan suun tilanne on tarkastutettava eläinlääkärissä säännöllisesti, esimerkiksi rokotusten yhteydessä. Monet kissat kärsivät myös hammassyöpymäsairaudesta, jota ei voida hoitaa muuten kuin poistamalla syöpyneitä hampaita. Hampaiden terveys on todella tärkeää, koska suun tulehdus altistaa koko elimistön tulehduksille. Sama veri kiertää nimittäin suussa ja muualla elimistössä ja tästä syystä tulehtuneesta suusta voikin verenkierron mukana päätyä suun bakteereja vaikka sisäelimiin.

Kissojen hammashoidot ovat nykyisin iso kuluerä yhdistyksen eläinlääkärikäynneillä.

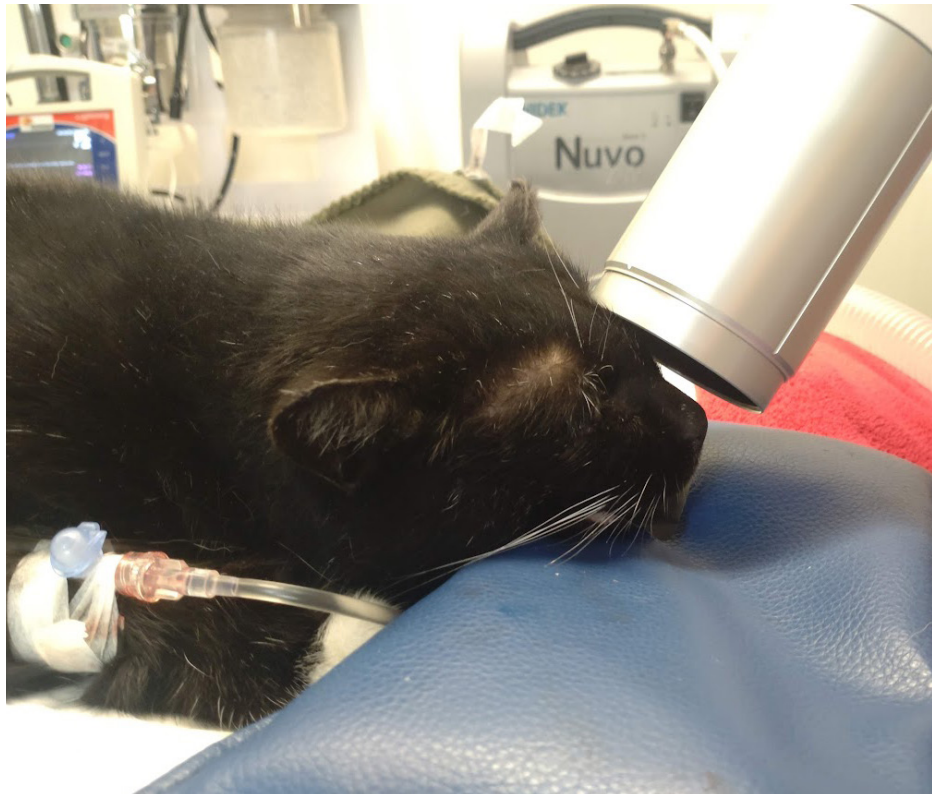
Nyt pääsettekin seuraamaan miten hammashoitoon tulleen Arvon päivä eläinlääkärissä eteni. Arvolla todettiin ensimmäisessä eläinlääkärin perusterveystarkastuksessa ainakin yksi poistoa vaativa hammas ja hammaskiveä melko runsaasti. Arvo ei oireillut tätä kipeää hammasta miten-

kään ja ruokahalu oli erinomainen kipeästä suusta huolimatta.

Arvo haettiin tiistai-iltana yökylään hoitajalle, joka vei Arvon keskiviikkoamuna eläinlääkärille. Yö oli mennyt hyvin ja Arvo söi ruoan yön pimeinä tunteina, kun hoitaja oli jo nukkumassa. Arvo on hieman arka, joten sitä kovasti jännittää ihmisen läheisyys eikä se silloin juurikaan liiku. Kuitenkin suositeltava kuuden tunnin paasto aika ennen operaatiota täyttyi, vaikka Arvo söikin vasta puolen yön jälkeen. Automatkat menivät myös Arvon kanssa hyvin, kovin hiljainen ja rauhallinen matkustaja oli kyydissä. Eläinlääkärissä odoteltiin hetken vuoroa, kunnes

Arvo ennen hammashoitoa

Arvo hammasröntgen kuvauksessa

Arvo heräilee operaatiosta

Arvon hammasröntgen

Arvo rauhoitettiin. Arvoa jännitti kovasti eläinlääkärin vastaanotolla. Normaalisti ennen rauhoitusta tehdään perusterveystutkimus, kuten kuunnellaan sydän- ja keuhkoäänet. Arvo oli kuitenkin juuri käynyt eläinlääkärin tarkastuksessa, joten suoralla rauhoituksella vältettiin kissan turhaa stressiä.

Arvon nukahdettua sille laitettiin kanyyli, jonka kautta annettiin suonensisäisesti lisää rauhoitetta ja nesteytystä koko operaation ajan. Arvolle laitettiin hengitysputki ennen operaation alkua. Putken kautta se sai hengitettävää nukutusainetta ja happea koko operaation ajan.

Arvon hampaat ja ientaskut puhdistettiin hammaskivestä ja plakista ultraäänilaitteella ja koko suusta otettiin röntgenkuvat. Näin nähtiin myös hammasjuurien tilanne ienten alla, mikä on tärkeää, koska hammasjuurien tulehdustilat eivät välttämättä näy mitenkään päällepäin. Arvo sai operaation aikana kipulääkkeet ja pahoinvoinnin estolääkkeen pistoksina.

Röntgenkuvien tulkinnan jälkeen todettiin, että arvolla oli parodontiittia eli tukikudostulehdusta ja hammassyöpymää. Näiden takia yhteensä kahdeksan hammasta täytyi poistaa. Yksi isompi hammas poistettiin kirurgisesti ja

Arvon hammaskivenpuhdistus

muut instrumentteja apuna käyttäen. Poistokohdat tikattiin itsensä sulavilla tikeillä.

Operaation ajan hoitaja valvoi Arvon anestesiaa kuuntelemalla sydäntä ja keuhkoja sekä seuraamalla monitorin arvoja. Monitori mittasi muun muassa verenpainetta, sydämen sykettä, ruumiinlämpöä ja hengityksen tahtia sekä hiilidioksidipitoisuutta.

Operaation jälkeen Arvo pääsi rauhalliseen koppiin heräilemään lämpimän peiton alle. Arvolle annettiin myös pieni määrä herätettä, jotta oli kunnolla varmasti herännyt ennen kotiin lähtöä. Kotihoitona hampaanpoistojen jälkeen Arvolle määrättiin pehmeää ruokaa kahden viikon ajan, jotta haavat ehtivät parantua. Lisäksi tulehduskipulääke jatkui operaatiota seuraavasta päivästä viikon ajan.

Arvolla on nyt tällä hetkellä terve suu, mutta vaatii säännöllisiä tarkastuksia kuten kaikki muutkin kissat. Ja muistutuksena vielä: vaikka Arvon hampaista kahdeksan oli poistokuntoisia ja kipeitä, niin Arvo oli syönyt hyvällä ruokahalulla koko ajan. Pidetään siis myös kissojemme suiden terveydestä hyvää huolta säännöllisillä tarkastuksilla.

Emmi Helenius

Tatti loikoilee

Tatti jalkakontrollissa

Tatti loikoilee

Tatit ikkunassa

Veljekset Tatti

Sain puhelun elokuun 2022 lopulla Kseyn sijaiskotivastaavalta. Korian kisasalo oli ääriään myöten täynnä, jopa vanhan saunan tiloihin oli jouduettu majoittamaan kulkureita. Olin jo aiemmin kuullutkin talon katastrofaalisesta kissatilanteesta ja mielessäni makustellut auttamismahdollisuutta. Ainahan sitä tilaa muutamalle bonuskissalle löytyy jos niikseen tulee. Nämä tyypit ei vaan olleet ihan tavallisia sijaiskotikulkureita. Talon kisasalaumaa nimittäin vaivasi sieninfektio, *microsporum canis*.

Se on viheliäinen, myös ihmiseen eläimestä tarttuva ihoinfektio, joka vaatii pitkäkestoista hoitoa ja tilojen jatkuvaa desinfiointia. Minulla oli *microsporum*-mista jo aiempi kokemus noin kymmenen vuoden takaa. Silloin-

kin kyseessä oli sijaiskotilaiseksi tullut kissa, Antti-Eemil. Antin tapaus poikkesi tästä kuitenkin siinä, että nyt tiesin jo kissojen tulovaiheessa sienen olemassaolosta.

Sijaiskotivastaava kertoi että talolla on nelisenkymmentä kissaa joista valita. Kaikki kissat olivat samasta paikasta tulleita ja kaikilla oli sieni.

Koska kesä oli tuossa kohtaa vielä kauneimmillaan, tuumailin että voisin majoittaa kissat vierasaitaan. Silloin riski sienen tarttumisesta omiin kissoihin olisi pieni. Asennoiduin mielessäni siihen, että sieni on viheliäinen, paljon hoitoa ja työtä vaativa, mutta silti täysin selätettävissä oleva. Ajattelin, että ehkä siitä parhaimmillaan selvitään muutamassa kuukaudessa, sillä talolla oli jo aloitettu suun kautta annettavat lääkitykset kissoille.

Sijaiskotivastaavan kanssa sovittiin, että raivailen tilan mah-

dollisimman pelkistetyksi (desinfiointin kannalta hyvin tärkeää) ja sitten tyypit ovatkin tervetulleita. Ja niinpä muutaman päivän päästä heidät tuotiinkin. Raitapaitaiset, hieman ujut pojanviikarit, jotka hakivat turvaa toisistaan. Tyypit olivat veljeksiä ja noin viiden kuukauden ikäisiä. Talolla heidät oli ristitty nimillä Käpy ja Tikku. He olivat aivan samannäköisiä enkä erottanut heitä aluksi toisistaan. Niinpä aloin nimittämään heitä Tatin veljeksiksi, sienidiagnoosin perusteella.

Heti ensimmäisen viikon aikana veljekset kävivät eläinlääkärissä, jossa heiltä otettiin pikasisienäytteet. Ja kyllä, se oli vahvasti positiivinen molemmilla pari kuukautta suun kautta meneistä lääkkeitä huolimatta. Aloitettiin siis lääkityksen rinnalla pesut, siis kissojen pesut. Pakkasin veljekset kaksi kertaa viikossa yhteiseen kuljetusboksiin ja ajaa hurautettiin muutaman kilometrin matka meidän toiselle talolle, jossa pesut oli helpompi suorittaa. Pesupäivinä lämmitettiin aina sauna, jossa veljekset kuivattelivat itsensä pesujen päätteeksi.

Sieneen tehoavampaa Imaverol-liuosta ei saanut mistään, se oli loppu koko Suomesta,

joten alkuun käytössä oli Mala-seb-shampoo. Tarkkailin päivittäin lääketukkuja, toiveena edes yksi pullo. Loppuvuodesta onnistuimme viimein sitä saamaan.

Kuukaudet vierivät kissoja pesessä ja tilaa desinfioidessa. Imuroin tilan päivittäin ja pyyhin pinnat Virkon-liuoksella. Kaksi kertaa viikossa, kissojen pesupäivinä, ruiskutin tilan kattoon ja seiniä myöten reppuruiskuun tekemäläni Virkon-liuoksella.

Tatin veljeksiä käsiteltiin paljon hoitojen vuoksi ja varmaan tästä syystä heistä kuoriutui valtaosan ihmisrakkaita hurisijoita. Kurjan tilanteesta teki se, että tilassa ei voinut pitää mitään desinfiointia kestäväntöntä eli heidän airtansa oli hyvin pelkistetty. He olivat vähän kuin pieniä leikkisiä lapsia, joiden lelut olivat puisia ja nekin patterin välissä. Tateilla oli muovikassillinen leluhiiriä ja palloja, joita liotin Virkon- ja kloriittiliuoksessa päivittäin. Osa leluista selvisi, osa ei.

Mutta voihan Tatit, he olivat kaikista pesuista, hoidoista ja boksituksista huolimatta hyvin tyytyväisen oloisia ja reippaita nassikoita. Laitoin heille päivittäin Bookbeatista erilaisia kirjallisuuden klassikoita kuunteluun. Heihin upposi kaikki Kotiopettajattaren romaanista Sinuhe Egyptiläiseen.

Tattien tilaan meneminen oli aina oma ohjelmanumeronsa ja pyrinkin siihen, että vietän kerralla paljon aikaa tilassa. Siellä jatkuvasti ravaaminen olisi ollut riski ja vaatinut valtavat määrät suojavausteita. Vaihdoin aina vaatteet ja puin suojavarusteet (suojahaalari, essu, myssy, suojajalkineet) ulkona ennen oven avaamista. Ja sama tilasta poistuttaessa. Kun vuosi alkoi kääntymään lopuilleen ja pakkaset saapuivat marras-joulukuun vaihteessa, ulkona itsensä kalsarisilleen riipaiseminen ja vaatteiden vaihto alkoi olemaan lievästi epämiellyttävää. Samaan aikaan eristämättömän vierasaittan patterit huusivat punaiseenään. Tateilla oli suloisen lämmin

aitta, mutta kauhulla odotin sähkölaskua.

Tateista suuremman säännölliset kotona otetut sienitestit olivat jo lokakuusta lähtien olleet negatiiviset, mutta pienempi Tatti antoi edelleen positiivisia näytteitä. Päädyin radikaaliin ratkaisuun ja siirsin Tatit päärakenukseen vuodenvaihteessa. Tein heille tilan makuukammariin erilleen toisista kissoista ja toteutin hysteerisen tarkasti eristys- ja suojautumiskeinoja.

Tammikuussa myös pikku Tatin sienitesti näytti negatiivista, samoin uusintatestit. Jee! Eli ei muuta kun kodin etsintään. Tatit oli jo syksyllä kastrotu, madoitettu, rokotettu kahdesti ja sirutettu.

Mutta koska kyseessä ovat kovan onnen Tatit ei homma mennytkään ihan putkeen. Pikku Tatti nimittäin onnistui murtaamaan vasemman takajalan sääriluun heti helmikuun alussa. En edelleenkään tiedä kuinka tämä tapahtui, mutta veikkaan Tatin hypänneen joko takan päältä lattialle tai jääneen takajalastaan jotenkin korkeaan kiipeilypuuhun kiinni. Eräänä aamuna Tatti ei vain enää ottanut jalkaa alleen ja oli valtavan kipeä. Sain ajan vielä samalle päivälle Porvoon Avecklinikalle, jossa jalka kuvattiin ja todettiin murtuneeksi. Röntgenin yhteydessä jalka lastoitettiin kotimatkaa varten ja sovittiin leikkauksia seuraavalle aamulle.

Parituntinen leikkaus meni hyvin ja jalkaan asennettiin ruuveilla titaanilevy. Kotiohjeeksi Tatile tuli koppihoitoa. Jalalle sai varata, mutta liikkumista tuli rajoittaa. Kaikenlainen rymyäminen ja hyppiminen oli ehdottomasti kiellettyjen listalle eli käytännössä tila tuli rajata hyvin pieneksi. Nikkaroin kammariin puusta ja verkosta Tatin Toipumistuvan, jossa hän pystyi rajoitetusti liikkumaan, käymään vessassa ja seurustelemaan verkon läpi Iso Tatin kanssa. Pikku Tatti sopeutui tilanteeseen hämmenävän hyvin. Hän katseli lattialle

asetetusta privaatti telkkarista hiihdon MM-kisoja lepäillen pikku soffallaan.

Viikot vierivät, kävimme Porvoossa kontrolliröntgeneissä muutamaan otteeseen ja kaikki näytti hyvältä. Luunmuodostus levyn ympärille eteni hyvin.

Viimein huhtikuussa saimme luvan vapauttaa Pikku Tatin toipilastuvasta. Liikunta piti aloittaa varovasti, kaikenlainen rammastaminen oli edelleen kiellettyä muutaman viikon ajan. Iso Tatti oli innoissaan ja olisi heti halunnut alkaa hullustamaan pikkuveikan kanssa. Pikku Tatin rajoitettu liikunta aloitettiin valjaskävelyillä huushollissa, yöt hän edelleen vietti taukotuvassaan. Huhtikuun lopulla viimein saimme luvan ihan normaaliin vapaaseen olemiseen. Pikku Tatin koppihoito kesti siis kaikkineen kymmenisen viikkoa. Jalka tullaan kontrollikuvaamaan vielä noin puolen vuoden päästä ja tällöin arvioidaan tarvitseeko luun kiinnitysvälineet poistaa vai saavatko ne jäädä jalkaan. Usein ne jätetään. Pikku Tatti käyttää jalkaa täysin normaalisti, hyppii, pomppii ja remmastaa kuten tuollaisen vuoden ikäisen viikarin kuuluukin. Ulkopuolinen ei pystyisi päättelemään, että jalassa on koskaan mitään ongelmaa ollutkaan.

Nyt olemme siis tilanteessa, jossa viimein Tatin veljeksille päästäisiin aloittelemaan yhteisen loppuelämän kodin etsintä. Olen ihan valtavan kiintynyt näihin veijareihin ja hieman kauhuissani odottelen päivää jolloin nämä ”mun pienet kylpijäpojat” lähtee maailmalle. Joku onnekas lottovoittaja saa näistä maan mainioista Tatin veljeksistä upeat persoonalliset lemmikit itselleen. Sillä kuinka moni kissa yrittää väkisin kammata siivouspäivinä itsensä lattianpesuämpäriin kylpemään?

Sanna Suoknuuti

Kuvat: Sanna Suoknuuti

LEMMIKIN KANSSA autossa ja kävelyllä

Lisää tietoa lemmikin
kuljettamisesta ja esim. sopivan
kuljetushäkin valinnasta löytyy:

Eläinsuojelulaki
Valtioneuvoston asetus koirien,
kissojen ja muiden pienikokoisten
seura- ja harrastuseläinten suojelusta

Laki eläinten kuljetuksesta ja Asetus
eläinten kuljetuksesta.

Koiran kuljetus autossa sujuu turvallisimmin, kun koirakin käyttää sille sopivaa turvalaitetta. Turvallisin tapa on pukea koiralle kunolliset turvavyövaljaat, jotka kiinnitetään autoon tukevasti joko turvavyöhön tai matkatavaran kiinnityslenkkeihin. Toinen suositeltava vaihtoehto on lemmikin kuljettaminen laadukkaassa ja tukevassa kuljetuslaatikossa, joka on myös kiinni autossa. Tämä on turvallisin vaihtoehto kissoille ja muille pienlemmikeille.

LEMMIKIN KULJETUS HENKILÖAUTOSSA

Eläimen hyvinvoinnista on aina huolehdittava matkan aikana. Koiraa, tai muutakaan eläintä, ei saa kuljettaa henkilöauton umpinaisessa tavaratilassa. Lemmikkiä saa kuljettaa tavaratilassa, josta on avoin yhteys matkustajatilaan. Avoin yhteys on esimerkiksi farmarimallisissa autoissa. Tavaratilassa koiran tulee olla kytkettynä, jotta se ei pääse karkaamaan matkustajatilaan tai autosta ulos, kun ovia tai ikkunoita avataan. Jos koiraa matkustaa häkissä ja häkin ympärille tavaratilaan on sijoitettu paljon matkatavaroita, täytyy myös tavaratilan hyvästä ilmanvaihdesta huolehtia. Matkustamossa eläintä ei saa päästää häiritsemään kuljettajaa ajon aikana. Kuljettaja ei ajaessaan saa pitää lemmikkiä sylissään.

Tavallisessa henkilöautossa lemmikki matkustaa useimmiten matkustamossa tai auton takatilassa. Auton sisätiloissa turvallisin tapa matkustaa on se, että koiraa kytetään laadukkailla turvavyövaljailla kiinni takapenkille. Autokäyttöön sopivat koiran valjaat on tarkoitettu kestämiään myös kolaritilanteita. Lemmikkien tuotteilta laki ei edellytä testausta, mutta jotkut tuotevalmistajat testaavat itse tuotteita. Älä luota mainoslauseisiin, vaan arvioi itsekin tuotteen tukevuutta käyttäjän näkökulmasta.

Vahvarakenteiset valjaat tunnistaa siitä, että ne on tehty leveästä ja kestävästä turvavyö- tai kuormansidontanauhasta. Leveä nauha ja valjasrakenne jakavat voiman kohdistumista laajoille alueille, jolloin koiran mahdollisuudet selviytyä kolarista ovat paremmat. Suosi valjaiden valinnassa metallisilla soljilla varustettuja valjaita.

Pienemmät eläimet matkustavat turvallisimmin järeissä kuljetuslaatikoissa, jotka voidaan kiinnittää tukevasti autoon esimerkiksi turvavyöllä.

Jos koirasi matkustaa auton takatilassa, kuljeta koirasi sieläkin tukevassa ja auton rakenteisiin kiinnitetyssä metallisessa tai kovamuovisessa kuljetuslaatikossa tai häkissä, joka on tarkoitettu nimenomaan koiran kuljetamiseen. Ota huomioon koirasi

koko ja varmista tuotteen valmistajalta, että tuote suojaa koirasi myös mahdollisissa onnettomuustilanteissa.

Koiralla on matkan aikana hyvä olla panta tai valjaat päällä, mutta talutin on irrotettava. Hihna on kuitenkin hyvä jättää koiramatkustajan lähelle, jotta se löytyy tarvittaessa helposti.

ONNETTOMUUSPAIKALLA TOIMIMINEN

Jos joudutaan onnettomuuteen tai onnettomuuspaikalle ja autossa on koiraa, on hyvä muistaa, että se saattaa puolustaa itseään loukkaantuneena. Siksi on hyvä ottaa huomioon seuraavat asiat:

- Koiran ollessa shokissa se saattaa purra jopa omistajaansa. Siksi koiran suun voi sitoa, tai käyttää kuonokoppaa, ettei se purisi.
- Koiraa voi karata. Pyri kytkemään koiraa kiinni.
- Koiraa pyritään kolaripaikalla hoitamaan kuten ihmistäkin. Koiraa on saatava mahdollisimman pian eläinlääkärin hoitoon silloinkin kun koiran omistajaa ei tavoiteta.

Nalle koira

MITÄ TIETOA KOIRASTA ON HYVÄ PITÄÄ AUTOSSA?

Tärkeimmät tiedot autossa matkustavasta koirasta voi kirjata esimerkiksi kaksipuoleiseen (laminoituun) lappuun, jota on hyvä säilyttää helposti löydettävässä paikassa yhteystietopuoli alaspäin. Lappuun kannattaa kirjata ainakin seuraavat tiedot:

- Koiran virallinen nimi ja mikrosirutunniste
- Koiran syntymäaika
- Koiran rotu, tuntomerkit ja mahdolliset sairaudet
- Koiran luonne, onko se aggressiivinen vieraita kohtaan tms.
- Yhteystieto ICE-henkilölle

LEMMIKIN KANSSA KÄVELYLLÄ

Koiran tai muun lemmikin kanssa kävellessä on liikuttava ennakkoivasti ja huomioida muu liikenne. Yhdistetyllä pyörätiellä ja jalkakäytävällä voi lemmikin kanssa liikkua kummassa reunassa tahansa. Yleensä koiranulkoiluttaja pyrkii pitämään koiran joko sivulla tai edessä, paikalla ei ole väliä, kunhan koira on jatkuvasti ohjaajansa hallinnassa.

Useamman koiran kanssa liikuttaessa tulee huolehtia siitä, että tilaa jää myös ohittajille.

Maanteillä jalan liikkuvan paikka on vasemmassa reunassa joko pientareella tai mahdollisimman lähellä piennarta. Siellä usein turvallisinta olisi kuljettaa koiraa pientareen puolella.

- Huomioi muu liikenne ja kulje reunassa.
- Älä käytä fleksiä ulkoillessasi väylillä, joilla liikkuu myös muita ihmisiä.
- Opetta koiraa jo pentuna ohittamaan rauhallisesti erilaisia tielläliikkuja sekä toisia koiria.
- Huolehdi kaikkina vuodenaikoina, että lemmikkisi erottuu.

KOIRAKON JA MUUN LEMMIKIN OHITTAMINEN

Kun olet ohittamassa koirakoa tai muuta lemmikkiä, varmistu hyvissä ajoin siitä, että sinut havaitaan. Pyöräilijänä, rulaluistelijana tai potkulautailijana on erityisen tärkeää varmistua, että ei yllätä muita tielläliikkuja. Käytä äänimerkkiä tai omaa ääntäsi riittävän ajoissa ja hiljennä. Säikähtäessään koira voi syöksyä kohti ohittajaa, joten turvallisoin ohitus tapahtuu niin, että molemmat osapuolet ovat havainneet

Ulkoileva Hellä Kuva: Heidi Saarikko

toisensa riittävän ajoissa. Koiran taluttaja ehtii tiivistämään myös otettaan, ja varmistuu näin itsensä, että se on varmasti hallinnassa.

Pienikokoisen lemmikin taluttaja saattaa myös haluta nostaa lemmikkinsä syliin. Kun ennakkoimme kohtaamisia, teemme ohittamisesta miellyttävämmän kokemuksen kaikille.

Lähde: Liikenneturva

Tuula Taskinen

Ulkoileva Mehukatti Kuva: Sari Metsälä

Olivian kotiutumisen kuulumisia

Olivia tuli meille joulukuussa 2021. Olimme jo aiemmin törmänneet siihen KSEY:n sivuilla ja kesällä Eskolanmäessä liikkuessamme olimme nähneet Olivian katoamisilmoituksia. Kun kissa sitten talven korvilla löydettiin, mietiskelimme kuukauden verran, että voisimme kyllä tarjota tälle sisukkaalle tapaukselle ainakin kotihoitopaikan. Montaa viikkoa ei Olivia ehtinyt meillä olla, kun teimme lopullisen adoptiopäätöksen.

Olivia on edelleenkin arka eikä mikään ihmisten suurin fani, mutta herkuilla on päästy jo vähän lähentymään sen kanssa. Kädet olivat pitkään maailman pelottavin asia, mutta nykyään kädestä syöminen onnistuu, varsinkin jos on Creamies-herkkutöhnää tarjolla. Aiemmin Olivia piti turvapaikkanaan mustaa kissapömpeliä, jossa sitä onnistui jopa silittämään. Nykyään se on valloittanut pitkälti koko asunnon eikä silittäminen oikein tahdo taas onnistua, kun on enemmän tilaa vetäytyä ja mennä karkuun. Olivia kuitenkin ottaa itse kontaktia meihin kiertämällä keittiön kautta olohuoneeseen ja istahtamalla päättäväisesti ihmisen läheisyyteen – tällöin palkitsemme sen raksuilla, joita se makustelee ihan vierestä. Näitä vahtikierroksia kierretään sitten monta kertaa päivässä. Välillä Olivian rohkeus myös ottaa yllättäen aimo harppauksen eteenpäin: kerran se ilmestyi yhtäkkiä etätyöskentelyn taust-

talle työhuoneen sohvalle makoi-
lemaan ja siitä
lähtien se onkin
ollut yksi sen
lempipaikkoja.

On vaikea sanoa, minkä ikäinen Olivia on. Päiväsaikaan arastellessaan se on vanhemman oloinen, mutta öisin mellastaessaan se käyttäytyy kuin pentukissa. Lelut se yksinkertaisesti tuhoaa, mikä osoittaa sen villimpää luonnetta. Olivian paras kaveri meidän kahdesta muusta kissasta on mustavalkoinen Nyymi, jonka kanssa ne jah-tailevat ja vaanivat toisiaan. Olivian tultua meille ihmettelimme pari ensimmäistä viikkoa outoja öisiä ääniä asunnossamme, jotka kuulostivat välillä melkein koiran haukahduksille – omituista sinänsä kolmen kissan talou-

dessä. Kun seurasimme kissojen yötä, huomasimme Olivian etsivän ja kutsuvan Nyymiä leikkimään näillä hullunkurisilla haukahduksilla. Tavallista miukumista emme olekaan Olivialta vielä kuulleet.

Olivia on meillä kaikkiaan rennosti ja vaikuttaa tyytyväiseltä. Parvekkeelta ja ikkunoista se pääsee myös päivystämään maailman menoa, mutta ei enää karkailemaan.

Maikki Heijala ja Joni

In memoriam

ANNA-LIISA VESANEN

(8.9.1947 – 3.5.2022)

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen pitkäaikainen kissojen kotihoitaja Anna-Liisa Vesanen menehtyi yllättäen toukokuussa 2022.

Anna-Liisa vietti lapsuutensa maalaistalossa Valkealassa. Eläimet olivat jo pienestä pitäen tärkeitä hänelle; erityisesti kissat. Anna-Liisa oli myös ahkera ja monipuolinen lukija. Historialliset kirjat sekä matkakertomukset olivat hänelle hyvin mieluisia.

Nuorena Anna-Liisa opiskeli Helsingissä ja oli opiskelijan jälkeen töissä pidemmän aikaa Israelissa kibbutsilta, mutta työuransa hän teki Kouvolassa.

Kun Anna-Liisa jäi eläkkeelle, hän toimi aktiivisesti yhdistyksen kotihoitajana yli kymmenen vuoden ajan. Hänellä oli kotihoidossa lähes 200 kissaa pennuista aikuisiin kissoihin. Anna-Liisa eli kissojen ehdoilla ja hänen elämäntyönsä oli kissoista huolehtiminen.

Anna-Liisa ja Alli

Muutamia kissoja jäi Anna-Liisalle omaksikin, kuten Paija, Tipsu, Minni ja Volmari. Viimeiset vuodet hänellä oli Alli-kissa kaverina.

Anna-Liisaa jäivät kaipaamaan sukulaiset ja ystävät.

Heidi Saarikko

In memoriam

PERTTI PARVIKARI

Pertti Parvikari on testamentannut 20 000 € eläinsuojeluyhdistykselle kohteena Korian kissatalo.

Pertin elämässä kissat ja koirat olivat hyvin tärkeässä asemassa. Myös kaikki kotipihan eläimet, linnut, siilit, oravat ja jänikset saivat Pertin huomion.

Pertin äiti Rauha ja tati Helvi elivät elämänsä kotieläimille. Heiltä Pertti oli varmaankin saanut kannustusta tukea rahallisesti eläinten hyvinvointia ja suojelua.

Sofia ja Eemil Varney

Ksey kiittää testamentista!

KISSAN KOKOINEN AUKKO

Öisessä keittiössä tumma hahmo kulkee huoneen poikki, pysähtyen lattialla lepäävän vesiastian äärelle. Pieni tassu uppoaa viileään veteen kuin leimasin musteeseen. Määrätietoisesti matka jatkuu makuuhuoneen pimeyteen.

Pappa-kissa Sumulla oli tapana herättää painamalla märkä tassu poskeani vasten. Tämän hän teki saadakseen tyydyni, jolla hän tykkäsi nukkua.

Pappa-kissa Sumu saapui perheeseeni pentuna Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistykseltä ja ehti ilahduttaa erilaisilla tempauksilla elämäämme kuusitoista vuotta. Sumun siirtyessä ajasta ikuisuuteen, sydämeeni jäi kissan kokoinen aukko. Aukko, joka johdatti minut kotihoitajaksi. Tästä alkoikin tarina, joka ei ollut ihan tavallinen satu Hannusta ja Ker-tusta.

Kesken arkipäiväisen lounaan puhelimeni ilmoitti uudesta sähköpostiviestistä, joka olikin koti-hoidon yhteyshenkilöltä. Viestissä kerrottiin, kuinka kaksi kissanpentua etsii kotihoitopaikkaa ja liitteenä oli kuva. Avasin kuvan hieman jännittyneenä. Siitä katsoi kaksi pientä harmaata kissanpentua, joista toisessa oli enemmän karvaa kuin kissaa ja toisesta huokui määrätietoisuus. Nämä pienet karvapallot olivat vain sandaalin kokoisia ja sulattivat sydämeni välittömästi.

Ensilumi narskui kenkieni alla, kun lähdin noutamaan pieniä kissoja. Otin mukaani toiseksi suurimman kissankopan, jotta pennuilla olisi varmasti mukava matka uuteen kotiin. Koputin oveen innoissani. Tervehdin talonväkeä ja kävin sisään. Pennut nukkuivat sohvalla sylikkään, niin kuin heillä on edelleen tapana,

mutta säikähtivät sisääntuloani. Pörröisempi pentu, jota kutsuttiin silloin vielä Güntheriksi, ei aivan ymmärtänyt singahtaa pakoon. Pieni kissan alkua jäi tuijottamaan suurilla surullisilla silmillään vierasta. Neuvokkaampi pentu, Rösti, singahti pakoon sängyn alle.

Hetken Güntheriä ihasteltuani se pääsi koppaan ja Röstikin lopulta löytyi veljelleen kaveriksi. Matka kotihoitoon alkoi.

Kaksi suloista pehmeää pörröpalloa ehti olla noin nelisen tuntia kotihoitossa, kun päätin, että he olivat saapuneet loppuelämän kotiin. Oli vain yksi ongelma, kuinka nimetä nämä uudet perheenjäsenet?

Günther ja Rösti olivat ihan kivat nimet, mutta niistä puuttui jokin. Päätin lähestyä ongelmaa kuuluisien sisaruksien kautta, mutten vieläkään keksinyt oikeita nimiä.

Olin samaan aikaan tekemässä talokauppoja talosta, jossa nyt asumme, kun minulle valkeni! Talo sijaitsee maaseudulla ja on miljööltään idyllinen mummonmökki. Joku voisi jopa sanoa, että suomalaiset Hannu ja Kerttu – siinä olisivat nimet pennuille. Pennut olivatkin Hannu ja Kerttu noin viitisen minuuttia, kunnes totesin, ettei Hannu sovi tälle pennulle. Oltiin nimiasiassa taas lähtöruudussa.

Päätin keittää pullakahvit avitamään ongelman ratkaisussa.

Hansel komeana maustehyllyllä

Gretel virkkausapurina

Sillä ei ole sellaista ongelmaa, joka ei kahvikupposen ääressä ratkeaisi. Mutusteltuani pullaa koin päivän toisen ahaa-elämyksen! Olen muuttamassa mummonmökkiin keskelle metsää. Joku voisi sanoa, että hieman noitamaiseen taloon. Jos minä olen

Pennut ovat toisilleen tuki ja turva. Taustalla koirasisarus Wera

talon noita, niin silloinhan pennut ovat luonnollisesti Hannu ja Kerttu, mutta alkuperäisillä Grimmin satujen nimillä: Hansel ja Gretel. Nimet sopivat pennuille kuin antura tassuun. Itseeni tyytyväisenä otin palkinnoksi vielä toisenkin pullan kahvin kanssa.

Tätä kirjoittaessa pennut ovat jo aika suuria, mutta kuitenkin pieniä. Hansel on kovaa vauhtia kasvamassa kissalauman kuninkaasta, Sebistä, ohitse. Hanselin ja Gretelin lisäksi minulla on kaksi muuta kissaa: Sebi ja Pate. Perheeseeni kuuluu myös kaksi koiraa: Ruska ja Wera.

Hansel on luonteeltaan rauhallinen ja mietiskelevä. Tämän hetken elämän mysteeri Hansel ”Hanska Hasselpähkinälle” on peili. ”Ken on tuo komea mi mua tuijottaapi takaisin”, miettii Hansel viettäessään aikaa peilin edessä. Gretelin vilkkaan ja viattoman ulkokuoren alla tuntuu siintävän ajatus maailman-

valloituksesta. Gretelin valloitus-suunnitelmia rajoittaa ulko-ovi, joka ei kissalle aukea.

Kevään edetessä rakennan kissoille ulkotarhan, jossa kaikki neljä voivat nauttia maalaismaaisesta turvallisesti.

Tässä sadussa Hansel ja Gretel eivät päätyneetkään noidan

uuniin vaan omaan kotiin. Olisipa kaikilla kissanpennuilla yhtä onnellinen ja ihana loppu tai pikemminkin elämän alku. Viimein kaikki on hyvin!

Satu Räsänen

Kesälomakausi ja lemmikki

Kesälomakaudella moni lemmikki saa sijaishoitajan. Muistathan valmistautua hoitoajankohtaan huolellisesti.

Jos lemmikki siirtyy sijaishoitajan luo, tulee kuljetusvaiheessa varmistaa, että kuljettaminen on turvallista. Kuljetuslaatikon pitää olla kestävä ja lukitukset ehjiä. Jos lemmikki pääsee karkuun kuljetusvaiheessa, on vieraassa ympäristössä kiinniotto hankalaa, sillä kesykin eläin voi mennä paniikkiin ja etenkin sijaishoitajan voi olla vaikea saada lemmikkiä kiinni.

Lemmikkiä ei saa jättää pitkäksi aikaa yksin hoidotta ja valvomatta.

Heidi Saarikko

- Laita selkeät lemmikin hoito-ohjeet.
- Ikkunoiden ja ovien suhteen tulee olla erityisen huolellinen, ettei lemmikki pääse karkaamaan avoimesta ikkunasta tai ovesta.
- Kannattaa myös varautua lemmikin sairastumiseen sijaishoidon aikana. Lemmikin mahdolliset terveystiedot tulisivat olla myös sijaishoitajan tiedossa.

Saaga's
HIUS JA KAUNEUS

Kampaamopalvelut Kuusankoskella
Meiltä hiusten kotihoitotuotteet eläinkokeettomina

Kulma
Lounaskahvila

KAUNEUS- JA JALKAHOITOLA
Unique

Kauneudenhoito- ja hyvinvointipalvelut
päästä varpaisiin Elimäellä.
Ammattitaidolla ja rakkaudesta lajiin.

www.hoitolaunique.fi
0400 252207 / Ulla Parkko
VANHAMAANTIE 3-5 a6, ELIMÄKI

**ELÄINKLINIKKA
PALMU**

www.elainklinikkapalmu.fi - 020 1278190

**KOUVOLAN
KOTIKULMA**
KY LKV

SIRKKA TOPPILA Kiinteistönvälittäjä LKV
puh: 0500 254 428 www.kotikulmalkv.fi

Kouvolan Kotikulma Ky, LKV | Valtakatu 38, 45700 Kuusankoski

TURVASIRU.FI
TUO KADONNEEN KAVERIN TAKAISIN

Parempaa turvaa
lemmikillesi!

Turvasiru.fi
palvelee
24/7

**KUUSAAN
LEMMIKKI**

Valtakatu 40
45700 Kuusankoski
(05)379 3774
kauppa@kuusaanlemmikki.fi
www.kuusaanlemmikki.fi

Arkisin klo 10–18
La klo 10–14

LVI-MARKO MAHO
0400 947 213 KORJA

LÄMPÖ-, VESI-, VIEMÄRI- JA ILMASTOINTITYÖT JA TARVIKKEET

p. 0400 947 213 | Alakouluntie 4, 45610 Korja
www.lvimaho.fi | posti@lvimaho.fi

Hammaslääkäri Outi Rantanen
Kouvolankatu 24, Kouvola
puh. 05-3120765 www.outirantanen.fi

Brodfin Oy

Alex & Amanda

Sari Jääskeläinen
Kampaaja, maskeeraaja,
ravintovalmentaja

050 374 8114

Valtakatu 30
45700 Kuusankoski

- Agility
- Ongelmakoirakoulutus
- Koiraneuvontapuhelin
(kts. tarkemmat tiedot kotisivulta)

www.homeetta.net

city
Bardurilla.fi

KAIKKIEKARVAISTEN YSTÄVÄ

AitoVet

Aidosti paikallinen eläinlääkäri

www.aitovet.fi
info@aitovet.fi

Ma-To 8-18
Pe..... 8-17
La 10-15

Eläinlääkäri
Veli-Matti Sorvo
Elimäki
040 7566 910

**YHDESSÄ
eläinten
HYVÄKSI!**

ELÄINSUOJELUYHDISTYSTEN KUMMIT RY SEY:N JÄSENYHDISTYS ESYJENKUMMIT.NET

KUHA

WWW.KUHAVENE.FI

Korian Fysio

MSV

- Fysioterapia
- Tuki- ja liikuntaelinfysioterapia
- Neurologinen fysioterapia
- Hieronta
- Akupunktio

Myös kotikäynnit

(05) 322 0266
Kyminasemantie 1 A, KORJA

Tmi Suviera
Suvi Salmi
puh. 040 768 8803

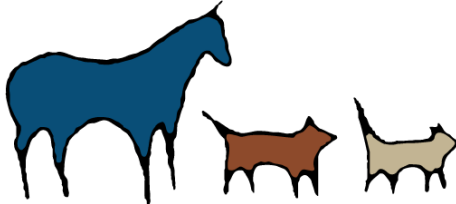
- Koirahieroja
- Agilitykouluttaja
- Pallopaimennuskouluttaja

www.suviera.nettisivu.org

Mikäli vastaanottajaa ei
tavoiteta, pyydetään lehti
palauttamaan osoitteeseen:
Puistolantie 9, 45610 Koria

K O U V O L A N S E U D U N

E L Ä I N S U O J E L U Y H D I S T Y S R Y

Liity jäseneksi!

Voit liittyä yhdistyksemme kannatusjäseneksi:

- jäsenmaksu 25 € /vuosi (aikuinen)
- jäsenmaksu 10 € /vuosi (alle 16-vuotiaat)
- ainaisjäsenmaksu 250 €

Maksut suoritetaan KSEY:n tilille Kouvola Seudun Osuuspankki FI74 5750 0120 1005 25. Merkitse nimesi ja osoitteesi viestikenttään, jotta tiedot välittyvät jäsenrekisteriin.

Jäsenet saavat postia yhdistykseltä yleensä kaksi kertaa vuodessa: toukokuussa jäsenlehden ja joulukuussa jäsenkirjeen. Jäsenet voivat vaikuttaa yhdistyksen päätöksiin vuosikokouksissa. Sääntömääräinen vuosikokous pidetään maaliskuussa. Siellä valitaan myös yhdistykselle puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet.

Jos et halua olla pelkkä kannatusjäsen, tule mukaan toimintaamme!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI74 5750 0120 1005 25	BIC OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Kouvola Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry	Uuden jäsenen nimi ja osoitetiedot, sekä teksti UUSI JÄSEN.
TILISIIRTO, GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress		
	Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr
Tiliiltä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	Euro €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.